

[Hans Rasmussen.]

Til det ærede medlem hr. Poul Sørensen må jeg sige, at jeg synes ikke, det var nogen reaktionær tale, jeg fremkom med ved denne lejlighed. Tværtimod trak jeg linjerne op, som jeg finder de skal trækkes op; jeg pegede på, at vi i et udvalg vil se på tanken, og det er muligt, at vi efterhånden bliver i stand til at kombinere noget, som i fremtiden bliver holdbart, men vi vil ikke gå med til en sådan ændring, som her foreslås. Vi vil også gerne komme den store funktionærgruppe i møde, men vi ønsker ikke at bruge den som politiske springfyre, der ved en eller anden lejlighed skal bringes i anvendelse. Her skal et solidt arbejde gennemføres, og det er vi også parat til.

Over for det ærede medlem hr. Ninn-Hansens bemærkninger vil jeg sige, at jeg ynder også mest at beskæftige mig med fremtiden, og vi ønsker på ingen måde at komme i konflikt med Fællesrådet. Men jeg gjorde opmærksom på, hvor uhomogent Fællesrådet er, og jeg er ikke sikker på, at man løber til at ville have arbejdsløshedskasse. Hvis man er villig til det inden for Fællesrådet, så lad os se på det, og viser det sig, at man ikke er i stand til at komme igennem med det, er der jo mulighed for at fremføre en klage.

Eiler Jensen har i sin Odenstale søgt at bygge bro over til funktionærerne. Det vil vi også gerne være med til. Mine bemærkninger i dag er affødt af, at vi ligger i forhandlinger. Vi er parat til at se hele det store spørgsmål i et videre perspektiv. Vi vil gerne være med til at hjælpe funktionærerne på forskellige områder, men finder det urimeligt at lave en lovændring, hvorved man tager enhver kontrolinstans ud af den gældende arbejdsløshedskasselov. Det er det, vi ikke vil være med til. Det synes jeg også oppositionen må kunne indse, navnlig de medlemmer af den, der har siddet år efter år og beskæftiget sig med arbejdsløshedskassesager. Jeg tror, det er bedre, at vi får undersøgt og ventileret dette noget nøjere i et udvalg, og hvis det er sådan, at Fællesrådets medlemmer alle på stribe vil møde op i udvalget og sagligt underbygge, at de må have en arbejdsløshedskasse, tror jeg også, vi fra mit parti er parat til sagligt at behandle sagen.

Lorentzen: Jeg tør skam ikke sige, hvad man kan få ud af en udvalgsbehandling, for det ærede medlem hr. Hans Rasmussen synes stadig at være ude at skyde spurve med kanoner. Jeg kender slet ikke de mange navne, der nævnes i forbindelse med lovforslaget; det eneste, jeg interesserer mig for i denne forbindelse, er selve den ændring af loven, man tilsigter.

Jeg havde slet ikke tænkt mig, at man kunne genere et så stort parti som det danske socialdemokrati med denne lille ændring. Ja, undskyld, så naiv har jeg været, det må jeg erkende. Men efter at have hørt det ærede medlem hr. Hans Rasmussen er jeg blevet klar over, at jeg åbenbart var kommet ind på et område, hvor man skulle gå stille med dørene. Da jeg hørte indledningen til den tale, som den ærede ordfører for retsforbundet holdt, og også indledningen til den tale, som den ærede ordfører for det radikale venstre holdt, syntes jeg ikke, der var meget livsmod at hente for oppositionen, men til slut var det, ligesom jeg hørte lærkens stemme, sådan en lille smule, selv om det endnu er vinter, og jeg tænkte: det kan jo være, at vi kan komme til at høre en lille smule lærkesang i dette udvalg. Men så tænkte jeg mig om igen, og så sagde jeg til mig selv: nej, disse små stemmer vil hurtigt fryse til is, når først sagen har passeret det store ministerium. Jeg har altså ikke så forfærdelig stor tro til, at de kan holde stemmen. Men kan de det, skal jeg være den første til fra denne talerstol at udtale anerkendelse deraf.

Baunsgaard: Jeg må sige, at det er første gang, min stemme er blevet sammenlignet med lærkesang, men deri ligger for mig noget glædeligt, og jeg tror, bl. a. min kone ville være glad for, at min stemme fik en sådan lyrisk klang — jeg skal forsøge at fastholde den under udvalgsarbejdet.

Må jeg til de ærede medlemmer hr. Poul Sørensen og hr. Ninn-Hansen sige, at de har forstået mig rigtigt, når de mente at kunne spore, at jeg var positivt indstillet over for den udvikling, der finder sted inden for funktionærområdet. Det er jeg ikke forbavset over at de har kunnet spore, det har jeg aldrig lagt skjul på, men har tværtimod gjort, hvad jeg kunne for